

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 11C/11/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5817201901
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Krivdová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2018:5817201901.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou JUDr. Zuzanou Krivdovou, v sporovej veci žalobcu: B. A., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XXX, XXX XX E. D., právne zastúpeného: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., IČO: 50 120 000, so sídlom Radlinského 1735/29, 026 01 Dolný Kubín, proti žalovaným: 1/ P. Q., rod. A., nar. X.XX.XXXX, bytom O. XXX, XXX XX E. D. a 2/ U. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXXX, XXX XX C. - P., C. republika, N.: U.. Zbyněk Lakomý, advokát, so sídlom Palackého 122, 738 01 Frýdek - Místek, v konaní o zaplatenie 6.278,-Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v rade 1/ a 2/ sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 6.278,-Eur spolu s úrokom z omeškania:

- vo výške 5,00 % zo sumy 1.000,-Eur od 1.1.2015 do zaplatenia,
 - vo výške 5,00 % zo sumy 2.000,-Eur od 1.1.2016 do zaplatenia,
 - vo výške 5,00 % zo sumy 3.278,-Eur od 1.1.2017 do zaplatenia,
- a to všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie v časti úrokov z omeškania presahujúcich výšku 5,00 % ročne zo žalovaných súm z a s t a v u j e.

III. Žalobcovi sa voči žalovaným v rade 1/ a 2/ p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou tunajšiemu súdu 17.3.2017 žiadal, aby súd žalovaným 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 6.278,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6% ročne zo sumy 1.000,- Eur od 1.1.2015 do zaplatenia, 6% ročne zo sumy 2.000,- Eur od 1.1.2016 do zaplatenia, a 6% ročne zo sumy 3.278,- Eur od 1.1.2017 do zaplatenia.

2. Podanie žaloby odôvodnil žalujúca strana v podstate nesplnením si povinnosti vrátiť mu časť požičaných peňazí, t.j. existenciou záväzkovo-právneho vzťahu z titulu ústnej zmluvy o pôžičke uzavretej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými 1/ a 2/ ako dlžníkmi. Poukázal na to, že žalovaní 1/ a 2/ ako manželia kúpili na základe kúpnej zmluvy zo dňa 11.10.2010, registrovanej na Úrade Geodézie a Kartografie a katastra Slovenskej republiky na Okresnom úrade v Námestove pod č. V- 1783/10, nehnuteľnosti - rekreačnú chatu spolu s pozemkami, ktorá skutočnosť je zapísaná na liste vlastníctva č. XXXX k.ú. E. D.. O. cena za uvedené nehnuteľnosti predstavovala kúpnu cenu 21.000,- Eur. Na kúpu týchto nehnuteľností si žalovaní 1/ a 2/ ako manželia požičali od žalobcu na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 11.10.2010 sumu 13.278,- Eur. Zvyšnú sumu vo výške 7.722,- Eur zaplatili manželia - žalovaní 1/ a 2/ zo svojich prostriedkov. K požičaniu tejto sumy došlo tak, že na požiadanie žalovaných ako dlžníkov, ktorí mali záujem na pôžičke od žalobcu, došlo k fyzickému odovzdaniu dlžnej sumy tým

spôsobom, že veriteľ, t.j. žalobca uhradil sumu 13.278,- Eur namiesto kupujúcich, t.j. žalovaných, priamo predávajúcim a to P. T. P., rod. P., P. P. a P. T. P., rod. H. do rúk P. P. Žalovaní ako dlžníci sa zaviazali žalobcovi požičanú sumu vrátiť najneskôr do 31.12.2016 a to v pravidelných ročných splátkach vo výške 2.000,- Eur so splatnosťou daných splátok vždy ku koncu daného kalendárneho roku s tým, že posledná splátka bude vo výške 3.278,- Eur so splatnosťou do konca roku 2016. Žalovaní plnili svoju povinnosť nasledovne:

- v roku 2011 zaplatili žalobcovi sumu 2.000,- Eur a to dňa 8.12.2011
- v roku 2012 zaplatili žalobcovi sumu 2.000,- Eur a to dňa 19.8.2012
- v roku 2013 zaplatili žalobcovi sumu 2.000,- Eur
- v roku 2014 zaplatili žalobcovi sumu 1.000,- Eur

Spolu týmito splátkami žalovaní zaplatili žalobcovi sumu 7.000,- Eur, pričom im v zmysle poskytnutej pôžičky ostávalo uhradiť zvyšnú sumu vo výške 6.278,- Eur. Žalovaní po zaplatení poslednej splátky v roku 2014 ústne deklarovali, že budú naďalej splácať pôžičku v zmysle ústnej zmluvy o pôžičke, avšak svoju povinnosť si nespĺnili a žalobcovi ako veriteľovi zvyšok dlžnej sumy ku dnešnému dňu neuhradili. Žalobca očakával, že žalovaní splnia svoju povinnosť zaplatiť zvyšnú časť pôžičky najneskôr do 31.12.2016 jednou splátkou, avšak zo strany žalovaných nedošlo k splneniu svojej povinnosti vrátiť požičanú sumu. Žalovaní ako manželia sa dostali do manželskej krízy, ktorá vyústila až do súdnych konaní, či už trestných alebo civilných, čo zrejme spôsobilo, že nedošlo k plneniu povinnosti zo strany žalovaných. Žalobca listom zo dňa 13.2.2017 vyzval žalovaného 2/ na úhradu dlžnej sumy, ktorý list si prevzal 20.2.2017, avšak dlžnú sumu do dňa podania žaloby neuhradil.

3. K žalobe priložil kópie:

- výzvy žalobcu na vrátenie sumy 6.278,- Eur z 13.2.2017 adresovanú žalovanému 2/ (č.l. 3),
- výpisu z listu vlastníctva č. XXXX k.ú. a obec E. D. (č.l. 4),
- kúpnej zmluvy uzavretej 12.10.2010 medzi T. P., P. P. a P. T. P. ako predávajúcimi a žalovanými 1/ a 2/ ako kupujúcimi (č.l. 5 - 6),
- rozhodnutia Správy katastra Námestovo, číslo vkladu: V 1783/10 z 3.12.2010 (č.l. 9 - 10).

4. V predmetnej veci súd v skrátenej konaní vydal dňa 21.4.2017 platobný rozkaz, č.k. 11C/11/2017-16, ktorý bol v dôsledku podania odporu žalovaným 2/ (č.l. 17 - 18) zrušený uznesením tunajšieho súdu, č.k. 11C/11/2017-23 z 20.6.2017. Podanie odporu odôvodnil žalovaný 2/ tým, že žalobcovi nič nedlhuje a tvrdenia žalobcu sú nezmyselné. Nikdy si od žalobcu nepožičal sumu 13.278,- Eur a nikdy sa s nim nedohovoril na dátume 31.12.2016, ktorý je uvedený v žalobe. Skutočnosť je taká, že P. P. dal dňa 24.10.2010 čiastku 2.722,- Eur a nakoľko požadoval P. P. časť kúpnej ceny v českých korunách, toho istého dňa mu tiež dal 125.000,- Kč, čo mu P. P. potvrdil svojim podpisom. Následne mu dňa 6.2.2011 dal sumu 3.278,- Eur a P. P. mu vystavil príjmový pokladničný doklad. Z toho vyplýva, že priamo P. P. zaplatil sumy 2.722,- Eur + 125.000,- Kč (5.000,- Eur) + 3.278,- Eur. Sumu 125.000,- Kč a 3.278,- Eur si požičal od svojho otca H. Q.. Do kúpnej ceny 21.000,- Eur tak chýbalo uhradiť 10.000,- Eur, čo riešil tým, že žalobca mu požičal len 10.000,- Eur. Čiastku 7.000,- Eur vrátil v 4 splátkach a chýbajúcu sumu 3.000,- Eur vrátil v období od 17.6.2013 do 15.10.2013 na účet dcéry žalobcu P. A., ku ktorému mal dispozičné právo práve žalobca. Rozhodne nie je pravdou, že by žalobcovi zostal dlžný sumu 6.278,- Eur, ako uvádza v žalobe. Celú čiastku 21.000,- Eur uhradil výlučne sám a jeho manželka - žalovaná 1/ sa nepodieľala na žiadnej platbe. Pokiaľ ide o čiastku 125.000,- Kč + 3.278,- Eur, ktorú si požičal od svojho otca H. Q., túto dodnes nevrátil. Nie je pravdivé tvrdenie, že po zaplatení poslednej splátky v roku 2014 by ústne deklaroval nejakú snahu naďalej splácať, keď práve poslednou splátkou bol jeho dlh uhradený. Na obsahu žaloby je podivné, že žalobca mu podpísal 2 kúpne zmluvy zo dňa 2.12.2014 na kúpu 2 osobných automobilov Renault Thalia a Peugeot 306 (hoci kupujúci boli U. A. a F. A.) za sumy 25.000,- Kč + 30.000,- Kč. Je ťažké predpokladať, že by mu vyplatil nejaké sumy za situácie, kedy by mu dlhoval 6.278,- Eur, ako nezmyselne tvrdí. Ak priamo P. P. vyplatil čiastku 11.000,- Eur a k rukám žalobcu ďalších 7.000,- Eur, potom už z toho vyplýva, že jeho tvrdenie v žalobe je klamlivé a nepravdivé, keď sa domáha sumy 6.278,- Eur.

5. K odporu žalovaný 2/ priložil:

- kópiu potvrdenia z 24.10.2010 vystaveného P. P., ktorým tento potvrdil prevzatie čiastočnej platby za odpredaj chaty, a to: 2.722,- Eur a 125.000,- Kč, súčasťou ktorého je kópia príjmového pokladničného dokladu zo dňa 6.2.2011 vystaveného P. P., v ktorom sa uvádza, že od žalovaného v rade 2/ prijal sumu 3.278,- Eur (č.l. 19, 34),

- kópiu kúpnej zmluvy uzatvorenej 2.12.2014 vo Frýdku Místku medzi žalovaným 2/ a U. A., predmetom ktorej bol predaj a kúpa motorového vozidla zn. Pegout 306 (č.l. 20),
- kópiu kúpnej zmluvy uzatvorenej 2.12.2014 vo Frýdku Místku medzi žalovaným 2/ a F. A., predmetom ktorej bol predaj a kúpa motorového vozidla zn. Renault Thalia (č.l. 21, 33),

6. K odporu sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril žalobca (č.l. 27) v podstate tak, že tvrdenia uvádzané v odpore sú nepravdivé a účelové. Je pravdou, že žalobca požičal žalovaným peniaze na chatu, ktoré sa mu zaviazali žalovaní vrátiť do konca roka 2016. Splátky sa uskutočňovali v decembri každý rok. Pri všetkých týchto splátkach bola prítomná aj žalovaná 1/. Takisto žalovaná 1/ tvrdí, že jedna splátka sa uskutočnila pár hodín pred jej prvým pôrodom v decembri v roku 2011, keď dávala splátku osobne svojmu otcovi ako žalobcovi vo Frýdku - Místku, kde bol prítomný aj jej brat U. A.. Žalobca tak ako obvykle, keď mu bola časť pôžičky vrátená o tejto skutočnosti podpísal potvrdenie. Čo sa týka platieb, ktoré boli zasielané na účet P. A., nemali nič spoločné s pôžičkou, ktorú poskytol žaloba žalovaným, a tieto neboli použité na vrátenie dlhu. Jednalo sa o výplaty žalovaného 2/ od zamestnávateľa U. X.. Žalovaný 2/ v roku 2013 pracoval v Rakúsku a keďže mu bola výplata vyplácaná v eurách, nechcel ju prevádzať na účet v Českej republike, aby sa účelovo vyhol prepočtu podľa vtedy aktuálnych kurzov. Z tohto dôvodu poprosil žalovaný 2/ syna žalobcu U. A., či by tieto výplaty mohli byť prevádzané na účet, kde by neplatil žiadne poplatky navyše. Takýmto spôsobom sa dostal k účtu dcéry žalobcu P. A.. Na tento účet boli výplaty žalovaného 2/ rade zasielané a U. A., ktorý spravoval tento účet následne peniaze odovzdal žalovanému 2/. Okrem jednej platby bola pri týchto úkonoch vždy prítomná aj žalovaná 1/. Nie je pravdou, že by mal žalobca k tomuto účtu dispozičné právo o čom svedčí aj zmluva o účte P. A., kde žalobca nemá k tomuto účtu žiadne dispozičné právo. V období od 17.6.2013 - 26.11.2013 prišlo na tento účet 11 platieb, od vyššie spomínaného zamestnávateľa vo výške 7.190,- Eur. Na každej z týchto platieb bolo uvedené meno žalovaného 2/. Väčšina z týchto peňazí bola použitá na rekonštrukciu bytu vo Frýdku - Místku, kde v tom čase spolu bývali obidvaja žalovaní. Uvedenú skutočnosť môže potvrdiť žalovaná 1/. Nie je pravdou, že by mal žalobca k tomuto účtu dispozičné právo o čom svedčí aj zmluva o účte P. A., kde žalobca nemá k tomuto účtu žiadne dispozičné právo. V období od 17.6.2013 - 26.11.2013 prišlo na tento účet 11 platieb, od vyššie spomínaného zamestnávateľa vo výške 7.190,- Eur. Na každej z týchto platieb bolo uvedené meno žalovaného 2/. Väčšina z týchto peňazí bola použitá na rekonštrukciu bytu vo Frýdku - Místku, kde v tom čase spolu bývali obidvaja žalovaní. Uvedenú skutočnosť môže potvrdiť žalovaná 1/.

7. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný 2/ (č.l. 30 - 32), ktorý opakujúc skutočnosti uvedené vo svojom odpore (bod 4. tohto rozsudku) okrem iného uviedol, že pokiaľ by si takú sumu požičal, určite by žalobca od neho chcel potvrdenie o požičanej sume alebo by vyžadoval jeho podpis na zmluve o pôžičke. Nič také však neexistuje. Sumu 125.000,- Kč a 3.278,- Eur si požičal od svojho otca H. Q. - uzavrel s ním dve zmluvy o pôžičke a bol to jeho otec, ktorý podmieňoval svoju pôžičku tým, že uzatvorí zmluvy o pôžičke. Z obsahu žaloby nijak nevyplýva, prečo žalobca stanovil termín vrátenia práve do 31.12.2016 ako uvádza v žalobe. Žalobca sa opäť nezmieňuje o tom, že mu podpísal dve kúpne zmluvy zo dňa 2.12.2014 na kúpu dvoch osobných automobilov Renault Thalia a Peugeot 306 (hoci kupujúci boli U. A. a F. A.) za sumy 25.000,- Kč a 30.000,- Kč. Nesporne by žalobca po ňom chcel minimálne tieto peniaze započítať a len ťažko uveriť, že by mu vyplatil nejaké sumy za situácie, keby mu bol dlžný 6.278,- Eur. Je celkom nezmyselné tvrdenie žalobcu, že väčšinu peňazí zo sumy 7.190,- Eur použil na rekonštrukciu bytu vo Frýdku-Místku, ktorý si zabezpečil ešte pred uzatvorením manželstva a bol úplne zariadený a žiadnu rekonštrukciu nerobil, pretože k tomu nebol jediný dôvod. Je si vedomý, že jeho manželka - žalovaná 1/ bude tvrdiť čokoľvek, čo bude potrebovať jej otec. Vzťah žalobkyne 1/ k nemu je veľmi nepriateľský a nenávisťný a je schopná sa voči nemu dopustiť akéhokoľvek klamstva, o čom svedčí aj to, že na neho podala trestné oznámenie, že ju týra a ubližuje jej. Bola na neho podaná dňa 19.8.2016 obžaloba pre týranie osoby žijúcej v spoločnom obydľí, avšak rozsudkom Krajského súdu v Ostrave zo dňa 7.9.2017 pod č.j. 6 To199/2017-546 bol spod obžaloby v celom rozsahu oslobodený. O skutočnosti, že žalovaná 1/ je schopná vymyslieť akúkoľvek lož svedčí napr. i uznesenie tunajšieho súdu zo dňa 22.12.2015 sp.zn. 4P/84/2015, kde žalovaná 1/ tvrdila, že s deťmi má trvalý pobyt na Slovensku.

8. K vyjadreniu žalovaný 2/ priložil aj:

- kópiu zmluvy o pôžičke uzatvorenej 21.10.2010 medzi H. Q. ako veriteľom a žalovaným 2/ ako dlžníkom, predmetom ktorej je požičanie sumy 125.000,- Kč ako cast splátky kúpnej ceny na kúpu rekreačnej chaty manželov - žalovaných 1/ a 2/ (č.l. 35),

- kópiu zmluvy o pôžičke uzatvorenej 4.2.2011 medzi H. Q. ako veriteľom a žalovaným 2/ ako dlžníkom, predmetom ktorej je požičanie sumy 3.278,- Eur ako ďalšia časť splátky kúpnej ceny na kúpu rekreačnej chaty manželov - žalovaných 1/ a 2/ (č.l. 36),
- kópie: potvrdenia z 8.12.2011 vystaveného žalobcom potvrdzujúceho prijatie sumy 2.000,- Eur od žalovaného 2/ (č.l. 39), potvrdenia z 19.8.2012 vystaveného žalobcom potvrdzujúceho prijatie sumy 2.000,- Eur od žalovaného 2/ (č.l. 37), potvrdenia z 12.1.2014 vystaveného žalobcom potvrdzujúceho prijatie sumy 2.000,- Eur od žalovaného 2/ (č.l. 41) a potvrdenia zo 4.12.2014 vystaveného žalobcom potvrdzujúceho prijatie sumy 2.000,-Eur od H. Q. - otca žalovaného 2/ (č.l. 40),
- kópiu obžaloby štátneho zástupcu Okresného štátneho zastupiteľstva vo Frýdku - Místku, sp.zn. 2ZT 49/2016-28 z 19.8.2016 podanú na žalovaného 2/ pre zločin týrania osoby žijúcej v spoločnom obydľí podľa § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) Trestného zákonníka (Českej republiky), ktorého sa mal dopustiť voči žalovanej 1/ a ich spoločným deťom (č.l. 42),
- kópiu rozsudku Krajského súdu v Ostrave, č.k. 6To 199/2017-546 zo 7.9.2017, ktorým bol žalovaný 2/ oslobodený spod vyššie označenej obžaloby, pretože žalovaný skutok nie je trestným činom (č.l. 43 - 52).

9. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrila aj žalovaná 1/ písomným podaním doručeným súdu 18.10.2017 (č.l. 53) tak, že na kúpu ich nehnuteľnosti v E. D. (T. XXX), ktorej kúpna cena bola 21.000,- Eur si s manželom - žalovaným 2/ požičali od jej otca - žalobcu na základe ústnej zmluvy o pôžičke zo dňa 11.10.2010 sumu 13.278,- Eur. Zvyšnú sumu vo výške 7.722,- Eur zaplatili zo svojich prostriedkov. Vzhľadom na postoj žalovaného 2/ k nej a ich deťom, a jeho nepochopiteľné chovanie, ktoré vyústilo až do súdnych konaní, prestali jej otcovi - žalobcovi ďalej splácať požičanú sumu. Splátky sa uskutočňovali v decembri daného roku, kde posledná splátka bola v roku 2014. Pri všetkých týchto splátkach bola prítomná, tiež si pamätá, ako jednu splátku svojmu otcovi vrátila pár hodín pred pôrodom ich dcéry, kedy jej otec s jej bratom prišli za nimi na návštevu do Frýdku-Místku. Posledná splátka jej otcovi podľa ich spoločnej dohody mala byť uhradená do konca decembra 2016. Čo sa týka platieb, ktoré boli zasielané na účet jej sestry P. A., tieto platby nemali nič spoločné s pôžičkou od jej otca na ich nehnuteľnosť.

10. Na vyjadrenie žalovaného 2/ reagoval žalobca prostredníctvom právneho zástupcu písomným podaním doručeným súdu 30.11.2017 (č.l. 60) zotrúvajúc na podanej žalobe v podstate tak, že vyjadrenia žalovaného 2/ považuje za nepravdivé a účelové. Z vyjadrenia žalovanej 1/ je zrejmé, že skutočnosti uvádzané v žalobe prebehli tak ako ich uvádza žalobca. Žalovaný 2/ však účelovo uvádza nepravdivé informácie s cieľom vyhnúť sa vráteniu pôžičky. Žalovaný 2/ spochybňuje výšku pôžičky tým, že uvádza, že si ako manželia požičali len sumu vo výške 10.000,- Eur, ktorú mali vrátiť v splátkach. Žalovaný 2/ tvrdí, že zo sumy 10.000,- Eur vrátil žalobcovi 7.000,- Eur v štyroch splátkach, čo žalobca nespochybňuje, avšak táto suma predstavuje len časť z celkovej pôžičky vo výške 13.278,- Eur. Sumu 3.000,- Eur mal údajne žalovaný 2/ vrátiť v období od 17.6.2013 do 15.10.2013 na účet dcéry žalobca. K tomuto tvrdeniu o vrátení sumy 3.000,- Eur na účet jeho dcéry, žalobca nemá žiadne informácie a takéto tvrdenie považuje v celom rozsahu za nepravdivé. V tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že aj v prípade, ak by žalovaný 2/ nejaké peniaze poslal jeho dcére, tak to by nemalo nič spoločné s pôžičkou a z hľadiska vrátenia pôžičky by to nemalo právny význam, a to vzhľadom na subjekt, ktorému mali byť tieto peniaze poslané, pretože tento nemá žiadny právny vzťah s veriteľom. Čo sa týka vyjadrenia žalovaného 2/, ktorým popiera zapožičanie sumy 3.278,- Eur, t.j. rozdiel nad 10.000,-Eur tak skutočnosť, že žalobca požičal žalovaným sumu 13.278,- Eur poukazuje jednak výpoveď žalovanej 1/, ako aj „Dohoda o pôžičke finančných prostriedkov“ z 10. mesiaca 2010 podpísaná žalobcom a žalovanou 1/, a tiež zo „Zmluvy o zriadení záložného práva“ z októbra 2010, kde podpis žalobcu bol úradne uznaný za vlastný dňa 18.11.2010. Žalovaný 2/ podpis na tejto zmluve odkladal na neskôr a následne vzhľadom na to, že žalobca dôveroval žalovaným a vzhľadom na rodinný vzťah so žalovanými žalobca dodatočne netrval na tom, aby túto zmluvu žalovaný 2/ podpísal. Žalobca požičal žalovaným sumu 13.278,- Eur v deň podpísania kúpnej zmluvy dňa 12.10.2010. Suma 13.278,- Eur bola vypočítaná tak, že táto predstavovala rozdiel do 21.000,- Eur, ktorá suma predstavovala kúpnu cenu, kde rozdiel uhradili žalovaní ako manželia dňa 14.10.2010. Je pravdou, že žalovaní uhradili 24.10.2010 P. P. sumu 2.722,-Eur a 125.000,-Kč. Týmto bola predávajúcim zaplatená celá kúpna cena a následne bola kúpna zmluva podaná na vklad na Správu katastra v Námestove. Žalovaný 2/ zneužil dobromyseľnosť P. P. a dal si od neho podpísať dňa 6.2.2011 príjmový lístok, potvrdzujúci vyplatenie sumy 3.278,- Eur. Predávajúci P. P. vedel o tom, že mu bola celá kúpna cena vyplatená, a preto bez nejakých pochybností podpísal žalovanému tento príjmový doklad. Žalobca poukazuje na to, že v čase podpisu príjmového dokladu bola už z jeho strany kúpna cena P. P. vyplatená, pretože vlastníckmi nehnuteľnosťami už v tom čase boli žalovaní 1/ a 2/. P. P. mal predstavu, že týmto dokladom sa dodatočne potvrdzuje vyplatenie kúpnej ceny.

Žalovaný 2/ tento doklad od P. vyžiadal následne po tom, čo zistil, že žalobca nedisponuje potvrdením o zaplatení sumy 3.278,- Eur P. P.

11. K tomuto vyjadreniu žalobca priložil:

- kópiu zmluvy o zriadení záložného práva, kde ako záložný veriteľ vystupuje žalobca a ako záložcovia žalovaný 2/ a žalovaná 1/ uzatvorenej v E. D. v mesiaci október 2010, na ktorej podľa knihy na osvedčovanie č. 962/10 bol overený podpis dňa 18.11.2010 obcou E. D. (č.l. 61),
- kópiu Dohody o výpůjčke finančných prostriedkov, podľa ktorej vystupuje žalobca ako veriteľ a žalovaný v rade 1/ a 2/ ako dlžníci, predmetom ktorej je bezúročné požičanie sumy 13.278,- Eur a doba trvania je 6 rokov pri ročnej splátke 2.213,- Eur splatnej k 31.12. s tým, že prvá splátka je splatná k 31.12.2011 a posledná ku dňu 31.12.2016 a ku každej splatenej čiastke bude vydané potvrdenie o ich prevzatí.

12. Súd vo veci vykonal 1.3.2018 predbežné prejednanie sporu, na ktorom nedošlo ku skončeniu konania, v dôsledku čoho súd vykonal 5.4.2018 pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie prednesom právnych zástupcov sporových strán a prednesom sporových strán a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, pričom aplikujúc ustanovenie § 204 CSP súd upustil od čítania i oznámenia tých listín, ktorých odpisy boli sporovým stranám v priebehu konania doručené a listiny alebo ich obsah neboli žiadnou zo sporových strán spochybnené a s ktorými sa súd oboznámil v rámci prípravy pojednávania.

13. V konaní pred súdom právny zástupca žalobcu zotrúvajúci na svojich podaniach uviedol, že sporným je zaplatenie sumy 3.278,- Eur, pričom žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení uviedol, že si požičal od žalobcu sumu 10.000,- Eur a sumu 7.000,- Eur vracal v splátkach. Sumu 3.000,- Eur, ktorú mal žalovaný 2/ poukázať na účet dcéry žalobcu považuje za účelové tvrdenie, pretože o takomto presune peňazí žalobca nemal vedomosť. Vyjadrenia žalovanej 1/ zdôvodňuje zasielaním finančných prostriedkov na účet dcéry žalobcu tým, že žalovaný 2/ v tom čase pracoval v zahraničí a z dôvodu výhodnejších prevodov peňazí mu bolo výhodnejšie poukázať peniaze na účet v eurách a preto sa mal dohodnúť, či už s dcérou žalobcu alebo so synom žalobcu U., že peniaze, ktoré tvorili jeho mzdu bude preposielať na daný účet. Žalobcovi tieto peniaze nikdy neboli vrátené alebo odovzdané fyzicky a nepovažuje to za vrátenie pôžičky. Tvrdenie, že peniaze vo výške 3.000,- Eur ako splátka pôžičky, ktoré žalovaný 2/ poukázal na účet dcéry žalobcu boli poukázané na základe návrhu a priania žalovanej 1/ je nepreukázané, účelové a spochybnené žalovanou 1/. Žalovaná 1/ rozumne zdôvodnila o akú čiastku sa jednalo a že tieto peniaze posielal žalovaný 2/ po dohovore s jej bratom U. na účet sestry - teda dcéry žalobcu a nejednalo sa o splátku pôžičky, ale o peniaze, ktoré slúžili žalovanému 2/ a tieto mu boli aj následne vydané osobou, ktorá bola oprávnená disponovať s účtom, na ktorý boli tieto peniaze poslané. Žalobca touto osobou nebol a nemal dispozičné právo k tomuto účtu, na ktorý boli zaslané peniaze. Vierohodnosť a pravdivosť tvrdenia žalobcu, čo sa týka požičania sumy 13.278,- Eur vyplýva tak z dokladov, ktoré priložili a ktoré sú úradne overené v roku 2010. Nakoniec túto sumu potvrdzuje aj samotný žalovaný 2/ vo svojich výpočtoch, ktoré sú písané jeho rukou, čo žalovaný 2/ potvrdil. Celý tento súbor písomných dokladov overených úradne je jednoznačným dôkazom, že výška pôžičky bola 13.278,- Eur, pričom vrátených bolo len 7.000,- Eur. Podpis žalobcu na predmetnej zmluve o zriadení záložného práva je uznaný. Čo sa týka toho uznania tak poukazuje na to, že žalobca sa úprimne snažil týmto podpisom zabezpečiť aspoň nejakú istotu, že peniaze požičal, pričom v tom čase by nebol niekto podpisoval zmluvu v roku 2010 s úmyslom, že v roku 2018 sa bude súdiť. Podpísanie tejto zmluvy preukazuje len dobromyseľnosť a objektívnosť pravdy, ktorú vyjadruje žalobca. Ohľadom pôžičky, ktorú údajne nikto nepodpísal, poukazuje na to, že žalovaný 2/ pôžičku splácal presne podľa splátok. Každý rok presne tak ako bolo uvedené v zmluve o pôžičke plnil tú sumu, ktorá bola dohodnutá. Tým potvrdil nepriamo alebo aj priamo, že takéto splátky tam boli.

14. V konaní pred súdom žalobca k dôvodu nepodpísania zmluvy o zriadení záložného práva aj žalovaný 2/ uviedol, že to bolo veľmi krátko po svadbe a on mu dôveroval a veril, že keď jeden z manželov podpíše, tak to považoval za hodnoverné. Podpis nepožadoval kvôli blízkym rodinným vzťahom, keby vtedy vedel, že žalovaný 2/ manželstvo neuznáva bol by trval na jeho podpise. Vzťah k žalovanému 2/ popísal tak, že skončil tým, že žalovaný 2/ manželstvo neuznáva a preto keďže žalovaný 2/ klame a osočuje, nepravdivo ohovára, tak sa mu vyhýba a s takýmto človekom nechce nikdy v živote mať dočinenia. Čo sa týka kúpnych zmlúv ohľadne osobných automobilov uzatvorených medzi žalovaným 2/ a U. A. a F. A. (synmi žalobcu), žalobca uviedol, že to bolo veľmi dávno, ale stretol sa so synom F., ktorý mu povedal, že on si osobne zaplatil za auto. S druhým synom U. sa o tejto veci ešte nerozprával.

15. Žalovaná 1/ v konaní pred súdom uviedla, že peniaze si skutočne požičali od jej otca - žalobcu a boli požičané v deň podpísania zmluvy. Čo sa týka vrátenia peňazí na účet jej sestry bolo to tak, že žalovaný 2/ poslal peniaze na účet jej sestry s tým, že vtedy pracoval v Rakúsku a jej brata U. požiadal o zasielanie peňazí na účet v eurách, aby ich nemusel meniť na české koruny, pretože by tam vznikol kurzový rozdiel. Jej brat s tým súhlasil a peniaze na ten účet prišli a brat ich žalovanému 2/ vrátil tak ako prišli. V tom čase spolu chodievali na Slovensko a prespávali u jej rodičov a jej brat žalovanému 2/ tie peniaze dával. Čo sa týka tvrdení jej exmanžela - žalovaného 2/, požičali si sumu 13.278,- Eur a nevie prečo do toho stále zaplieta autá. K podpísaniu zmluvy o zriadení záložného práva žalovaným 2/ nedošlo preto, že jej otec - žalobca, keď prišiel na ich chalupu, keď ju kúpili, tak netrval na tom, aby ju podpisovali obaja. Žalobca túto zmluvu priniesol a podpísala ju len ona. O tejto zmluve mal žalovaný 2/ vedomosť. Vzťah so žalovaným 2/ je veľmi komplikovaný. Vôbec to nefunguje, žalovaný 2/ nekomunikuje s jej rodinou, na celú rodinu vrátane nej nenájde pekného slova. Ich vzťah so žalovaným 2/ začal byť vyhrotený po narodení syna U. v roku 2013. Dňa 18.9.2010 uzavrela so žalovaným 2/ manželstvo, takže jej vzťah so žalovaným 2/ v roku 2010 bol v rámci možnosti dobrý. I keď to bolo asi necelý mesiac po svadbe, kedy jej žalovaný 2/, ktorý bol nervák, dal prvú facku. Potom to bolo vykomunikované, potom sa im narodila prvá dcéra, potom syn a začalo sa to vyhrocovať, keď žalovaný 2/ začal pracovať v tom Rakúsku, potom bol chvíľu bez práce. Zmena chovania žalovaného 2/ po narodení ich syna bola veľká.

16. Zástupca žalovaného 2/ v konaní pred súdom navrhol vo vzťahu k žalovanému 2/ zamietnutie žaloby v celom rozsahu, pretože žaloba je nedôvodná a z podaného odporu a následného vyjadrenia zo dňa 3.10.2017 je zrejme, že žalovaný 2/ predložil relevantné podklady svedčiace o tom, že všetok dlh má uhradený. Situáciu komplikuje to, že bývalí manželia sú na strane žalovaných a ich záujmy sú skutočne rozdielne, o čom svedčia rozsiahle spisy na Okresnom súde vo Frýdku-Místku t.j. opatrovnícke konanie a následne dlhodobé trestné konanie, kde žalovaný 2/ musel vyvracať všetky klamstvá a neopodstatnené obvinenia, ktorým bol vystavený. Žalovaný 2/ predložil jasné doklady o tom, aké čiastky pánovi P. P. vyplatil a je logické, že požadoval potvrdenie o takto zaplatených čiastkach. Navyše žalovaný 2/ rešpektoval pranie svojej vtedajšej manželky - žalovanej 1/ a vtedajšieho svokra, aby čiastky v eurách uhradil, či už v hotovosti alebo na účet dcéry žalobcu a v tomto kontexte má všetky dlhy uhradené a je pravdou, že jeho vtedajšia manželka sa na úhrade dlhov nepodieľala žiadnou čiastkou. Z vyjadrení žalobcu zo dňa 28.11.2017 vyplýva, že žalovaný 2/ vrátil v 4 splátkach žalobcovi v súčte 7.000,- Eur. Je nespochybniteľné, že čiastku 3.278 Eur proti potvrdeniu uhradil priamo P. P. a v zostatku 3.000,- Eur uhradil na základe prania vtedajšej manželky na účet jej sestry P.. Preto je presvedčený a listinami dokazuje, že všetky svoje záväzky dávno splnil. Pre prípad že by súd z nejakého dôvodu tvrdeniu žalovaného 2/ neveril, tak vznáša námietku premlčania vo všeobecnej 3 ročnej premlčacej dobe, pretože ak celá transakcia ohľadne kúpy chaty bola realizovaná v roku 2010, po svadbe boli nejaké platby v roku 2011 a žaloba bola podaná v roku 2017. Tvrdenia žalobcu alebo žalovanej 1/ vo vzťahu k žalovanému 2/ boli vyvrátené pri trestnom konaní, opatrovníckom konaní a naposledy v konaní o výživné manželky. Nikdy nebola preukázaná vierohodnosť zmluvy, pretože žalovaný 2/ nikdy túto zmluvu nepodpísal. Niečo iné by bolo keby tam bol jeho podpis, ale jeho podpis neexistuje na žiadnom uznávacom prehlásení alebo na akejkoľvek inej listine. Sám žalobca nespochybuje, že dostal 7.000,- Eur, ale je celkom zrejme v akom období a kedy túto čiastku prevzal. Ak potom niekto fiktívne vyhotovil zmluvu o pôžičke alebo ju môžeme nazvať akokoľvek, tak túto žalovaný 2/ nikdy nepodpísal. Tú záložnú zmluvu tiež žalovaný 2/ nikdy nepodpísal. Dohoda o pôžičke finančných prostriedkov je neurčitá a neplatná. Musíme vychádzať z dohody, ktorú podpíšeme a ak ju nepodpíšeme, tak nemôžeme byť zaviazaní z nepodpísanej dohody.

17. Žalovaný 2/ v konaní pred súdom uviedol, že to celé považuje za pokračovanie dlhoročnej snahy o likvidáciu a znemožnenie jeho osoby zo strany jeho bývalej manželky - žalovanej 1/ a jej otca - žalobcu. Predložil dostatočné dôkazy na to, aby bolo jasné kto z nich klame a kto hovorí pravdu. O zmluve o zriadení záložného práva mal vedomosť. So záložnou zmluvou prišiel žalobca, ktorý mu ju chcel dať podpísať, lenže fyzicky mu nedal žiadne euro s tým, že tie peniaze odovzdal pánovi P. - majiteľovi chaty. On išiel za pánom P. a ten mu povedal, že obdržal len 10.000,- Eur tak z toho dôvodu žiadnu zmluvu žalobcovi nepodpísal a zostávajúcich 3.287,- Eur doplatil pánovi P.. Jeho vzťah k žalobcovi je veľmi zlý, pretože o ňom vypovedal nepravdivo a krivo pred súdom. A čo sa týka jeho exmanželky - žalovanej 1/, tak komunikujú len ohľadne detí - tam to však viazne. Vo vzťahu k rukou písomným prepočtom týkajúcich sa kúpnej ceny predmetných nehnuteľností (č.l. 70) uviedol, že je to jeho písmo a bolo tam prepočítávané, koľko je potrebné doplatiť do čiastky 21.000,- Eur. Žalobca im najskôr sľúbil, že im požičia celú sumu, potom dali dohromady tie peniaze, na ktoré má potvrdenie a tak vypočítavali zostávajúcu

čiasťku, ktorú im žalobca sľúbil požičať. Takže z toho vznikla čiastka 13.278,- Eur, ktorá chýba a ktorú im žalobca sľúbil požičať, čo neurobil. Neexistuje žiadna zmluva o pôžičke sumy 10.000,- Eur, pretože žalobca mu tieto peniaze nikdy nedal. Žalobca ich dal pánovi P.. Takže hrali takú tichú poštu, kedy som sa musel opýtať pána P. koľko má vlastne peňazí a zvyšok mu doplatil. Pán P. mu povedal, že obdržal len 10.000,- Eur, takže za jeho situácie by mu túto zmluvu nepodpísal nikto. Kúpna cena za predmetnú chatu bola splácaná tak, že peniaze odovzdával pánovi P., vždy keď boli na chate, tak za ním zašiel a nechal si vyhotoviť potvrdenie. Splátky kúpnej ceny boli v korunách a aj v eurách. Prvá splátka bola v sume 2.722,- Eur a 125.000,- Kč, o čom má na jednom príjmovom doklade potvrdenie. Druhá splátka bola 3.278,- Eur. K vyplateniu tých súm došlo až s takým časovým odstupom preto, že pani P. bola v tom čase hospitalizovaná v nemocnici. Pán P. zaobstarával tú zmluvu a overené podpisy a čakali na peniaze od žalobcu, ktorý im ich sľuboval, ale nedával. Na príjmovom pokladničnom doklade je dátum 6.2.2011, pretože pán P. musel s podpísanou zmluvou ísť za manželkou do nemocnice, potom za notárom a keď to mal všetko vybavené, tak dojednávali splátku druhej čiastky. V tej dobe už mali kľúče. Počas troch rokov ho žalobca stihol niekoľkokrát krivo obviňovať, čo bolo vyvrátené a teraz sa ho snaží pripraviť o čo najviac peňazí a rovnako aj exmanželka - žalovaná 1/. Súd zamietol žalobu, ktorou od neho žalovaná 1/ žiadala späť 7.000,- Eur ako výživné. Sumu 3.000,-Eur poslal na účet inej osoby ako žalobcu, pretože bol na pracovnej ceste v zahraničí a manželka - žalovaná 1/ mu dala číslo účtu, na ktoré má peniaze poslať s tým, že ten účet vlastní jej otec - žalobca. On nikomu nič nedlhuje.

18. Podľa ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

19. Podstatnými náležitosťami zmluvy o pôžičke je dohoda o

- a) prenechaní veci (o reálnom odovzdaní),
- b) druhovom určení veci,
- c) povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu,
- d) určení času vrátenia.

20. Zmluva o pôžičke je reálnou asynalagmatickou zmluvou, v dôsledku čoho je okrem konsenzu zmluvných strán potrebné, aby došlo k reálnemu úkonu odovzdaniu druhovo určených vecí veriteľom dlžníkovi k čomu môže aj prostredníctvom tretej osoby alebo sprostredkovane. Čo sa týka formy zmluvy o pôžičke kvôli reálnej povahe pretrvávajúcej neformálnosti (teda môže byť uzatvorená aj len ústne) a závisí od vôle zmluvných strán, či si zvolia písomnú formu, prípadne, či spíšu len dôkazy o jej existencii.

21. Podľa názoru súdu, ak sa zmluvné strany dohodli, že veriteľ poskytne peňažné prostriedky dlžníkovi na kúpu konkrétnej nehnuteľnosti, dlžník môže požiadať veriteľa, aby poskytnutú pôžičku zaplatil priamo predávajúcemu predmetnej nehnuteľnosti. Dlžník nemôže v konaní o vrátenie takto poskytnutých prostriedkov úspešne namietajúť, že veriteľ mu peňažné prostriedky na kúpu nehnuteľnosti neposkytol. V takomto prípade je odovzdanie finančných prostriedkov, tvoriacich predmet pôžičky, inej tretej osobe ako dlžníkovi len platobným miestom, tretia osoba však nie je zaviazaná ako dlžník voči veriteľovi. Zaviazaný podľa zmluvy o pôžičke zostáva aj v tomto prípade dlžník a on je povinný veriteľovi peniaze vrátiť a to bez ohľadu na to, že peniaze priamo neobdržal.

22. Vychádzajúc z ustálenej judikatúry manželstva, ktorí za trvania manželstva a bezpodielového spoluvlastníctva uzavreli zmluvu o pôžičke ako dlžníci, zodpovedajú veriteľovi (rovnako ako iní dlžníci) spoločne a nerozdielne iba v prípade, keď to bolo dohodnuté alebo ustanovené právnym predpisom.

23. Podľa § 145 ods. 2 Občianskeho zákonníka z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

24. Z prednesov sporových strán i ich zástupcov a predložených listín súd zistil nasledovný skutkový stav: V konaní bolo nesporné, že medzi stranami sporu existuje záväzkovo-právny vzťah založený ústnou zmluvou o pôžičke, ktorú uzatvorili žalobca (otec žalovanej 1/ a bývalý svokor žalovaného 2/) ako veriteľ a žalovaná 1/ a 2/ (v tom čase manželia). Nespornou a evidentnou skutočnosťou bolo i to, že vzťahy medzi žalovanou 1/ a žalovaným 2/ (bývalými manželmi) sú rozvrátené, čo dokumentujú aj nimi iniciované súdne konania tak v oblasti civilného práva ako i v rovine trestnoprávnej. Rovnako tak bolo nesporné, že negatívna atmosféra vládne vo vzťahu žalobcu (ako bývalého svokra) a žalovaného 2/ (ako bývalého

zaťa). Spornými v konaní bola jednak výška požičaných finančných prostriedkov a to v sume 3.278,- Eur, čo predstavuje rozdiel medzi sumou 13.278,- Eur ako zhodne so žalovanou 1/ tvrdil žalobca a sumou 10.000,- Eur ako tvrdil žalovaný 2/ a jednak, či došlo k splateniu požičanej sumy až vo výške 10.000,- Eur ako tvrdil žalovaný 2/ alebo len vo výške 7.000,- Eur ako tvrdili žalobca spolu so žalovanou 1/, v dôsledku čoho je splatenie sumy 7.000,- Eur skutočnosťou nespornou (preukázanou i potvrdeniami - tretia odrážka bodu 8. tohto rozsudku). Nesporné v konaní tiež bolo, že v roku 2010 žalovaní 1/ a 2/ (v tom čase manželia) ako kupujúci a P.. T. P., P. P. a P. T. P. ako predávajúci 12.10.2010 uzatvorili kúpnu zmluvu (vklad, ktorej bol povolený 3.12.2010 pod V 1783/10), predmetom ktorej bol prevod nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území a obci E. D. a evidovaných na LV č. XXXX, a to rekreačnej chaty súpisné číslo XXX a v zmluve identifikovaných pozemkov za dohodnutú kúpnu cenu 21.000,- Eur. V konaní pred súdom sporové strany zhodne uviedli, že v čase kúpy predmetných nehnuteľností nemali k dispozícii toľko vlastných finančných prostriedkov, aby uhradili celú kúpnu cenu. Sám žalovaný na pojednávaní 2/ uviedol (bod 17. tohto rozsudku), že žalobca im najskôr sľúbil, že im požičia celú sumu, potom dali dohromady tie peniaze, na ktoré má potvrdenie a tak vypočítavali zostávajúcu čiastku, ktorú im žalobca sľúbil požičať - t.j. 13.278,- Eur. Uvedené potvrdzujú aj rukou žalovaného 2/ písané nasledovné prepočty (č.l. 70 - predložené súdu krátkou cestou žalujúcou stranou na predbežnom prejednaní sporu), kde pri sume 13.278,- € je napísané meno "B." (krstné meno žalobcu) + 2.700,- € = 15.978,- € + 22 = 16.000,- € + 125.000,- Kč (5.000,- €) = 21.000,- €. Skutočnosť, že sa jedná o pismo žalovaného 2/ potvrdil aj samotný žalovaný 2/.

25. V predmetnom konaní boli produkované dve skupiny navzájom antagonistických tvrdení, a to tvrdenie žalobcu a žalovanej 1/, že žalovaní 1/ a 2/ si od neho požičali sumu 13.278,- Eur, ktorú sa zaviazali splatiť do 31.12.2016 a z ktorej mu sumu 6.278,- Eur doposiaľ nevrátili a tvrdenie žalovaného 2/, že si od žalobcu požičal len sumu 10.000,-Eur (bez písomnej zmluvy o tomto právnom úkone) a túto mu celú splatil, to sumu 7.000,- Eur v štyroch splátkach, čo potvrdzuje žalobca zhodne so žalovanou 1/ a 3.000,- Eur zaslaním peňažných prostriedkov na účet dcéry žalobcu.

26. V spore ako je i tento, kedy evidentne jedna strana sporu porušila svoju povinnosť tvrdiť „úplne a pravdivo“ (§ 150 ods. 1 CSP) je úlohou súdu zistiť, ktorá strana sporu klame a uvádza subjektívne a (alebo) objektívne nepravdivé tvrdenia. V tomto smere musí súd nevyhnutne prihliadnuť na to, ktorá strana sporu uniesla dôkazné bremeno. V sporovom konaní totiž majú strany sporu dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na stranách sporu. Strana sporu, ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu sporu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení sporovej strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany sporu nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé) ani na základe navrhnutých dôkazov je pre stranu sporu nepriaznivé rozhodnutie.

27. Po zvážení všetkých v konaní produkovaných tvrdení a dôkazov i napriek tomu, že v konaní strany sporu nenavrhlí vykonanie ďalších dôkazov, čo by ich verzie potvrdili vo všetkých smeroch, súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

28. V súdnej veci skutočnosť, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu ústnej zmluvy o pôžičke, predmetom ktorej bolo požičanie sumy 13.278,- Eur nepriamo potvrdzuje zmluva o zriadení záložného práva uzavretá 12.10.2010 medzi žalobcom ako záložným veriteľom a žalovanou 1/ (ktorá túto zmluvu podpísala) ako záložcom (č.l. 79 - 82). Podľa článku I. tejto zmluvy žalobca ako záložný veriteľ a žalovaní 1/ a 2/ ako záložcovia "uzatvárajú v zmysle § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka zmluvu o zriadení záložného práva, predmetom ktorej je záložné právo zriadené v prospech záložného veriteľa, a to k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX k.ú. E. D., pod A, stavba, rekreačná chata č. s. XXX postavená na pozemku zobrazenom ako parcela s vyznačením parc. CK N č. XXXX/X a pozemky parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape o výmere XXX m², parc. CKN č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere v X/X-ine v BSM. Záložcovia preukazujeme svoje vlastníctvo k nehnuteľnostiam kúpnu zmluvou č....V /XXXX." V zmysle článku II. označenej zmluvy "Záložný veriteľ podľa zmluvy o pôžičke finančných prostriedkov zo dňa 12.10.2010 uzavretej v E.

Lesnej a tejto záložnej zmluvy sa zaväzujem poskytnúť záložcom sumu vo výške 13 278 Eur, slovom trinásťtisícdeväťdesiatosem euro na dobu určitú, t.j. do 31.12.2016. Záložcovia sa zaväzujeme pôžičku začať splácať záložnému veriteľovi od 31.12.2011 v pravidelných ročných splátkach v sume 2 213 Eur, slovom dvetisícdeväťdesiatosem euro. Finančná čiastka je požičaná bezúročne." Podľa článku III. označenej zmluvy "Za účelom zabezpečenia pohľadávky záložného veriteľa vo výške 13 278 Eur, slovom trinásťtisícdeväťdesiatosem euro záložcovia dávame do zálohu svoje nehnuteľnosti označené v bode I. tejto zmluvy a zriaďujeme k nim záložné právo v prospech záložného veriteľa, ktorý toto právo prijímam." Podľa článku IV. "Záložné právo k nehnuteľnostiam sa zriaďuje až do splnenia celej pohľadávky záložného veriteľa. Záložné právo zanikne ak zanikne zabezpečená pohľadávka, alebo vzdaním záložného práva záložným veriteľom a to na základe zmluvy o pôžičky zo dňa 12.10.2010." Predmetná zmluva o zriadení záložného práva bola podpísaná len žalobcom a žalovanou 1/, pričom podpis žalobcu na tejto zmluve bol úradne overený dňa 18.11.2010 Obcou Oravská Lesná, čo je zaznamenané v knihe na osvedčovanie č. 960/2010. Skutočnosť, že táto listina doslovne súhlasí s predloženým originálom legalizoval dňa 28.2.2018 notár Branislav Švach (č.l. 82). V dôsledku absencie podpisu žalovaného 2/ na tejto zmluve, čím táto zmluva nenadobudla platnosť, nedošlo ani k jej zavkladovaniu do katastra nehnuteľností.

29. Skutočnosť, že predmetom záložného práva boli nehnuteľnosti, ktoré kúpili žalovaní 1/ a 2/ (č.l. 5 - 6) nasvedčuje tvrdeniu, že kauzou predmetnej zmluvy o pôžičke sumy 13.278,-Eur, bolo uhradenie časti kúpnej ceny za predmetné nehnuteľnosti ako zhodne tvrdia žalobca so žalovanou 1/ a čo zodpovedá aj prepočtom písaných rukou žalovaného 2/.

30. V označenej zmluve o zriadení záložného práva je pritom nielen jednoznačne určená požičaná suma (13.278,- Eur), ale je ňou deklarovaná aj jej bezúročnosť, doba trvania i výška jednotlivých splátok - do 31.12.2016 pri ročnej splátke 2.213,- Eur s tým, že ročné splátky sa začnú splácať 3.12.2011. Konštatovaniu o existencii dohody o splácaní pôžičky v splátkach nebráni podľa názoru súdu ani fakt, že reálne boli uhrádzané splátky vo výške 2.000,- Eur a 1.000,- Eur z čoho je zrejmé, že medzi zmluvnými stranami boli minimálne konkludentne dohodnuté (i akceptované) splátky v nižšom rozsahu než ako boli pôvodne naplánované.

31. Vzhľadom k tomu, že súd nemal bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že písomná dohoda "o výpůjčke finančných prostriedkov" z mesiaca október 2010 (bez bližšieho uvedenia konkrétneho dňa) - podpísaná žalobcom a žalovanou 1/ (č.l. 62 p.v.) bola vyhotovená a podpísaná v októbri 2010 žalobcom i žalovanou 1/ a nie inokedy, súd poukazuje len to, že existencia predmetnej zmluvy o pôžičke sumy 13.278,- Eur je zachytená aj v písomnej forme, a to preukázateľne v zmluve o zriadení záložného práva, ktorá bola vyhotovená v bezprostrednej súvislosti s predmetnou zmluvou o pôžičke a v rovnakom čase aj vyhotovená, čo nepochybne preukazuje overenie podpisu žalobcu na tejto zmluve, k čomu došlo už 18.11.2010, t.j. 2 mesiace po tom, čo žalovaní 1/ a 2/ uzatvorili manželstvo. Aj podľa názoru súdu je málo pravdepodobné (i keď v zásade vylúčiť nie je možné takmer nič a spravidla v prevažnej miere vždy existuje viac potenciálnych alternatív- z hľadiska logiky akceptovateľnou je potom taká úvaha, v zmysle ktorej nič nenasvedčuje opaku záveru konštatovaného súdom, resp. že vyhodnotenie dôkazného materiálu vedie z konkrétnych dôvodov k určitému záveru), že v tomto čase, kedy žalovaní 1/ a 2/ spoločne kupovali predmetné nehnuteľnosti v E. D., s čím im nesporne finančne napomáhal i žalobca (aj podľa vyjadrenia žalovaného 2/ im žalobca požičal za týmto účelom sumu 10.000,- Eur), by ktorákoľvek zo sporových strán predpokladala, že neskôr sa budú súdiť a za týmto účelom si už v tom čase vyhotovovala "fiktívne zmluvy".

32. I napriek nejednotným tvrdeniam ohľadne presného dátumu uzavretia predmetnej zmluvy o pôžičke (v žalobe uvedený dátum 11.10.2010, v zmluve o zriadení záložného práva dopísaný dátum 12.10.2010 - č.l. 79 - 80) súd vychádzal z toho, že (bez ohľadu na nutnosť jej presného datovania v posudzovanej veci) k jej uzavretiu došlo momentum, kedy bola požičaná suma odovzdaná veriteľovi žalovaných 1/ a 2/ ako vyplatenie časti kúpnej ceny za predmetné nehnuteľnosti v E. D..

33. S poukazom na vyššie uvedenú úvahu (bod 31. tohto rozsudku) potom i hypotézu žalovaného 2/, v zmysle ktorej, ak by bol žalobcovi niečo dlžný tak žalobca by po ňom chcel započítanie peňazí predstavujúcich kúpnu cenu za automobily, ktoré predával a len ťažko uveriť, že by mu vyplatil nejakú čiastku ak by mu dlžil sumu 6.278,- Eur, považuje súd za irelevantnú o to viac, že predmetné osobné

motorové vozidlá od žalovaného 2/ kúpili synovia žalobcu (č.l. 20 a 21), a nie žalobca, v dôsledku čoho sú akékoľvek úvahy o započítaní pohľadávky žalobcu voči žalovanému 2/ nereálne.

34. Súd si je vedomý toho, že skutočnosť preukazovanú len nepriamymi dôkazmi možno považovať za preukázanú vtedy, ak na základe výsledkov hodnotenia týchto dôkazov je možné bez rozumných pochybností nadobudnúť istotu (presvedčenie) o tom, že sa táto skutočnosť naozaj stala (že je pravdivá); nestačí, ak prichádza do úvahy len možnosť jej pravdivosti (jej pravdepodobnosť) /rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21 Cdo 2682/2013 zo dňa 26.6.2014/.

35. V posudzovanom prípade však pravdivosť tvrdení žalobcu ohľadne požičania sumy 13.278,- Eur ako i toho, že žalovaná suma nebola žalovanou stranou žalobcovi v celom rozsahu vrátená (vrátená bola len suma 7.000,- Eur, v dôsledku čoho predstavuje dlh sumu 6.278,- Eur) potvrdila i žalovaná 1/. Vzhľadom na blízky príbuzenský vzťah žalobcu so žalovanou 1/ (otec a dcéra) a preukázateľne problémový vzťah i vzájomnú antipatiu žalovanej 1/ voči žalovanému 2/ a evidentnú protichodnosť ich záujmov sa súd nevyhnutne musel zaoberať aj otázkou pravdivosti tvrdení a vierohodnosti žalovanej 1/.

36. V nadväznosti na uvedené súd poukazuje na konštantnú judikatúru (napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, č.k. III. ÚS 276/2014-29 z 9.6.2015), v zmysle ktorej spochybňovanie objektívnosti výpovedí svedkov a účastníkov konania, resp. sporových strán iba na základe rodinného alebo iného kolegiálneho, priateľského, či spoločenského vzťahu bez toho, aby vierohodnosť výpovedí spochybňovali aj iné, objektívne zadokumentované skutočnosti a dôkazy, by v prípadoch, kedy jediným dostupným dôkazom je práve iba výpoveď účastníkov konania, sporovej strany či svedkov majúcich medzi sebou takýto vzťah, viedlo k nemožnosti uniesť dôkazné bremeno žalobcom a zároveň by viedlo k vytvoreniu neakceptovateľnej „prezumpcie nepravdivosti“ svedeckých výpovedí či tvrdení účastníkov konania, resp. sporových strán. Inak povedané ohľadne výpovede príbuzného k sporovej strane nie je možné považovať každú svedeckú výpoveď príbuzného automaticky za klamstvo. Napríklad nie je možné tvrdiť, že príbuzenský či iný vzťah medzi sporovými stranami bez ďalšieho znamená nevierohodnosť sporovej strany, či svedka a jeho nespôsobilosť svedčiť. Pri výskyte atribútu poukazujúceho na možný vplyv na pravdivosť výpovede je však potrebné spozornieť a starostlivo prihliadnuť k ďalším okolnostiam výsluchu, či prednesu. Čo sa týka k spôsobu hodnotenia kritérií ovplyvňujúcich vierohodnosť, je potrebné vychádzať zo zásady už vyššie uvedenej, t.j. že súd najprv vyhodnotí každý aspekt jednotlivo (zvlášť) a následne všetky aspekty vo vzájomných súvislostiach. Ak bude jedna to strán sporu zároveň príbuzným druhej strany sporu a zároveň v antagonistickom vzťahu k inej strane sporu (hoc i tej, na strane ktorej vystupuje) nie je možné iba z tohto holého faktu vyhodnotiť jej výpoveď, či prednes ako lživý alebo nevierohodný.

37. V súdnej veci boli tvrdenia žalovanej 1/ v úplnom súlade nielen s tvrdeniami žalobcu, ku ktorému má evidentne pozitívny vzťah, ale korešpondovali i s tým, čo bolo potvrdené písomnými dokladmi (zmluvou o zriadení záložného práva a potvrdeniami o splácaní pôžičky). Týmito dôkazmi v ich súhrne mal súd za preukázané preukázané jednak to, že žalobca požičal finančné prostriedky spoločne žalovaným 1/ a 2/ (ako solidárnym dlžníkom), a nielen žalovanému 2/ ako žalovaný 2/ v priebehu konania uvádzal, ale i to, že výška pôžičky predstavovala sumu 13.278,- Eur, z ktorej časť 6.278,- Eur nebola žalovanou stranou žalobcovi preukázateľne vrátená. Na existenciu a platnosť predmetnej zmluvy o pôžičke nemá vplyv ani to, že žalovaní 1/ a 2/ preukázateľne uhradili sumu 7.000,- Eur v nižších splátkach než aká je písomne deklarovaná v predmetnej zmluve o zriadení záložného práva.

38. Čo sa týka tvrdenia žalovaného 2/, že si od žalobcu požičal len sumu 10.000,- Eur, pričom túto v celom rozsahu splatil, a to v 4 splátkach v celkovej sume 7.000,-Eur a ďalších 3.000,- Eur uhradil zaslaním finančných prostriedkov na účet dcéry žalobcu, súd podotýka, že vo vzťahu k tvrdeniu o vrátení sumy 3.000,- Eur žalovaný 2/ neunesol dôkazné bremeno, keď po spochybnení tohto tvrdenia tak žalobcom ako i žalovanou 1/, ktorý predniesli logickú verziu účelu zasielania finančných prostriedkov na účet dcéry žalobcu (snaha vyhnúť sa prepočtu kurzu eura na českú korunu kvôli nepriaznivému výmennému kurzu), nepredložil súdu žiaden dôkaz, ktoré by jeho tvrdenie o tom, že tieto finančné prostriedky boli zasielané na účet, ku ktorému by mal žalobca dispozičné oprávnenie, za účelom úhrady pôžičky žalobcovi (a tento si ich aj ponechal), potvrdzoval. Verziu žalovaného 2/ ohľadne čiastočného splatenia pôžičky v sume 3.000,- Eur týmto spôsobom považuje súd za nevierohodnú. V tomto smere súd poukazuje na to, že výsledky hodnotenia dôkazov umožňujú súdu prijať záver o pravdivosti skutočnosti, ktorá je predmetom dokazovania, ak je na ich základe možné nadobudnúť istotu (presvedčenie) o tom, že sa táto skutočnosť naozaj stala, bez toho, aby o tom mohli byť rozumné pochybnosti. Ak však výsledky hodnotenia dokazovania vytvárajú podmienky len pre úsudok, že je možné (viac či menej

pravdepodobné), že sa dokazovaná skutočnosť stala, a pripúšťajú teda aj možnosť (väčšia či menšia pravdepodobnosť) toho, že sa dokazovaná skutočnosť naopak nestala, nie je možné urobiť záver o pravdivosti tejto skutočnosti. V takom prípade súd rozhodne - ako vyplýva z vyššie uvedeného - v neprospech účastníka, v ktorého záujme bolo podľa hmotného práva preukázať tvrdenú skutočnosť.

39. Konštatovaniu o existencii spornej zmluvy o pôžičke nebráni ani fakt, že žalovaný 2/ si mal podľa vlastného tvrdenia časť finančných prostriedkov požičať od svojho otca H. Q., čo majú preukazovať kópie písomných zmlúv o pôžičke z 21.10.2010 a 4.2.2011 (č.l. 35 - 36), nakoľko existencia iných záväzkovoprávných vzťahov nevylučuje vznik a existenciu iných záväzkovoprávných vzťahov. Inými slovami povedané požičanie finančných prostriedkov od jedného subjektu nevylučuje požičanie ďalších finančných prostriedkov od iného subjektu.

40. K námietke premlčania žalovanej sumy - jej jednotlivých splátok vznesenej na pojednávaní zástupcom žalovaného 2/ súd poznamenáva, že je nedôvodná.

41. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Podľa § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Podľa § 122 Občianskeho zákonníka, lehota určená podľa dní začína sa dňom, ktorý nasleduje po udalosti, ktorá je rozhodujúca pre jej začiatok.

42. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení všeobecná trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo - objektívne posudzované - vykonať (uplatniť) po prvý raz. Týmto dňom je zásadne deň, keď právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním návrhu (žaloby) na súde, čo vo väčšine prípadov nastáva zročnosťou (splatnosťou) dlhu, t.j. dňom, keď mal dlžník prvýkrát splniť dlh, resp. začať s jeho plnením. Uplynutím dňa zročnosti (splatnosti) jednotlivých ročných splátok pôžičky, za ktorý sa v zmysle ústne uzatvorenej zmluvy o pôžičke (obsah ktorej je písomne zachytený aj v zmluve o zriadení záložného práva - viď bod 28. tohto rozsudku) považuje posledný deň kalendárneho roka, t.j. 31.12. začala nasledujúci deň, t.j. 1.1. príslušného nasledujúceho kalendárneho roka plynúť trojročná premlčacia doba pre konkrétnu ročnú splátku dlhu, ktorá sa premlčuje. V posudzovanom prípade žalovaná suma pozostáva z nezaplatených ročných splátok splatných k 31.12.2014, k 31.12.2015 a k 31.12.2016, s tým, že premlčacia doby u každej z nich začala plynúť samostatne, a to od 1.1.2015, 1.1.2016 a 1.1.2017, pričom ani v jednom prípade táto všeobecná trojročná premlčacia doba neuplynula, keďže žaloba bola podaná 17.3.2017 (čím došlo k spočívaniu premlčacej doby podľa § 112 Občianskeho zákonníka.)

43. Vzhľadom na omeškanie žalovaných 1/ a 2/ so splnením peňažného záväzku žalobcovi vznikol aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa Občianskeho zákonníka, ktorého výška k prvému dňu omeškania s plnením splátok splatných k 31.12.2014 a k 31.12.2015 predstavovala zákonný ročný úrok z omeškania vo výške 5,05% a s plnením splátky splatnej k 31.12.2016 predstavovala zákonný ročný úrok z omeškania vo výške 5,00%. Na pojednávaní právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobu v časti požadovaných úrokov z omeškania prevyšujúcich výšku 5,00% ročne vo vzťahu ku všetkým sumám splátok berie späť (t.j. vo vzťahu k 1% ročnému úroku z omeškania) s čím žalovaná 1/ vyjadrila súhlas a žalovaný 2/ sa nevyjadril.

44. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Podľa § 146 ods.1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

45. Vzhľadom na dispozičný procesný úkon žalujúcej strany - späťvzatie žaloby v nepatrnej časti požadovaných úrokov z omeškania, s ktorým žalovaná 1/ výslovne vyjadrila svoj súhlas a žalovaný neuviedol žiaden vážny dôvod, pre ktorý by s takýmto čiastočným späťvzatím žaloby nesúhlasil, súd postupujúc podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP predmetné konanie v časti úrokov z omeškania presahujúcich výšku 5,00 % ročne zo žalovaných súm zastavil.

46. O trovách konania rozhodol súd (§ 262 ods. 1 CSP) podľa § 255 ods. 1 CSP, pričom, vychádzal z toho, že žalobca bol v predmetnom konaní pokiaľ ide o žalovanú pohľadávku (jej istinu) úspešný v celom rozsahu, preto mu v tomto rozsahu priznal aj nárok na náhradu trov konania. Vo vzťahu k uplatňovanému príslušenstvu - úroky z omeškania, súd podotýka, že žalujúca strana uviedla, že výšku úrokov (v dvoch prípadoch nad 5,05% ročne) a v jednom prípade nad 5,00% ročne si uplatnila nedopatrením, z ktorého dôvodu svoju žalobu v tejto časti zobrala späť a uplatnila si nižší úrok z omeškania než aký by jej podľa zákona prináležal. Z tohto dôvodu súd zastavenie konania v tejto časti nevyhodnotil ako čiastočný neúspech žalujúcej strany. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, t.j. na Okresný súd Námestovo (§ 362 ods. 1,2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný (žalovaná strana) dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení neskorších predpisov.